

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Pally, zástupce předsedy senátu JUDr. Stanislava Rizmana a přísedících JUDr. Vítězslava Pýši, JUDr. Vladimíra Macha, JUDr. Martina Mikysky a doc. JUDr. Jana Svatoně, CSc. při ústním jednání dne 12. 10. 2015 ve věci návrhu **okresního státního zástupce v Břeclavi** ze dne 12. 6. 2015, č. j. SPR 308/2015 - 9, na zahájení řízení o kárné odpovědnosti **JUDr. K. V.**, státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Břeclavi,

t a k t o :

Podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, kárně obviněná

JUDr. K. V., nar. X,
státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Břeclavi,

je vinna, že

1. ve věci vedené u Okresního státního zastupitelství v Břeclavi pod sp. zn. ZN 5114/2014 v období od 11. 2. 2014 do 2. 3. 2015 nevyřídila podnět Městského úřadu Hustopeče, odboru dopravy, na posouzení, zda je ve věci dáno podezření ze spáchání trestného činu či nikoliv, a rozhodla v ní až dne 2. 3. 2015, kdy ji vrátila Městskému úřadu Hustopeče s tím, že se v ní nejedná o podezření ze spáchání trestného činu, přičemž v důsledku její nečinnosti došlo k promlčení přestupku a řízení o něm muselo být rozhodnutím Městského úřadu Hustopeče, odboru dopravy, ze dne 18. 3. 2015, č. j. MUH/11610/15/306, které nabylo právní moci téhož dne, zastaveno a obviněný z přestupku tak nebyl pro přestupek postižen,
2. ve věci vedené u Okresního státního zastupitelství v Břeclavi pod sp. zn. ZN 5138/2014 v období od 9. 4. 2014 do 2. 3. 2015 nevyřídila podnět Městského úřadu Břeclav, odboru správních věcí a dopravy, na posouzení, zda je ve věci dáno podezření ze spáchání trestného činu či nikoliv, a až dne 2. 3. 2015 postoupila věc s pokynem k zahájení úkonů trestního řízení policejnímu orgánu, v důsledku čehož bylo trestní řízení zahájeno až dne 17. 3. 2015,
3. ve věci vedené u Okresního státního zastupitelství v Břeclavi pod sp. zn. ZN 5153/2014 v období od 16. 5. 2014 do 2. 3. 2015 nevyřídila podnět Městského úřadu Hustopeče, odboru dopravy, na posouzení, zda je ve věci dáno podezření za spáchání trestného činu či nikoliv, a až dne 2. 3. 2015 postoupila věc s pokynem k zahájení úkonů trestního řízení policejnímu orgánu, v důsledku čehož bylo trestní řízení zahájeno až dne 17. 3. 2015,

t e d y

zaviněně porušila povinnosti státního zástupce a zaviněným jednáním ohrozila důvěru v odbornost postupu státního zastupitelství,

čímž spáchala

kárné provinění podle § 28 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství,

a za to se jí ukládá

podle § 30 odst. 1 písm. a) zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, kárné opatření **důtka.**

O d ů v o d n ě n í :

Dokazováním provedeným při ústním jednání byly zjištěny následující skutečnosti:

Městský úřad Hustopeče, odbor dopravy, obdržel dne 3. 10. 2013 od Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje, Územní odbor Břeclav, dopravní inspektorát, přestupkový spis vedený pod č. j. KRPB-226742/PŘ-2013-060406, ve věci dopravní nehody ze dne 12. 9. 2013 v 16.50 hodin na komunikaci II. třídy č. 380 v km 22,976, v katastru obce Borkovany.

Podle podkladů obsažených v přestupkovém spise došlo k dopravní nehodě tak, že R. S., nar. X, jako řidič osobního motorového vozidla zn. Škoda Octavia v místě, kde je to zakázáno dopravní značkou „Zákaz předjíždění“ započal předjíždět před ním jedoucí kolonu vozidel, projel přes následující křižovatku, za kterou je umístěna dopravní značka „Podélná čára souvislá“, a to po celou dobu v levém jízdním pruhu. V okamžiku, kdy se s vozidlem dostal na úroveň předjížděného osobního motorového vozidla zn. Toyota Yaris, jeho řidič L. M., nar. X, zapnul levý ukazatel směru a hodlal rovněž v místě, kde je to zakázáno dopravní značkou „Podélná čára souvislá“, předjet před ním jedoucí kolonu vozidel. Při tomto manévru L. M. přehlédl vůz řidiče R. S. jedoucího v levém jízdním pruhu, který na danou situaci zareagoval stržením řízení vlevo mimo komunikaci, kde se automobil v travnatém pásu stočil do smyku a následně vyjel do polí, v nichž se několikrát převrátil na střechu a zůstal stát v konečné poloze. Řidič L. M. pak z místa dopravní nehody bez zastavení odjel. Havárii byla způsobena hmotná škoda na osobním motorovém vozidle zn. Škoda Octavia v přibližné výši 90 tisíc Kč ke škodě R. S. Oba řidiči se dobrovolně podrobili odbornému měření na alkohol s negativními výsledky.

Po oznámení přestupku a zaslání přestupkového spisu policejním orgánem Městský úřad Hustopeče oznámením ze dne 28. 11. 2013, č. j. MUH/46547/13/306, zahájil proti R. S. řízení o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 7 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č.

361/2000 Sb.“), kterého se měl tento obviněný z přestupku dopustit shora uvedeným skutkem spočívajícím v předjíždění vozidla v případě, kdy to bylo obecnou úpravou provozu na pozemních komunikacích zakázáno, následkem čehož došlo k dopravní nehodě. Rozhodnutím Městského úřadu Hustopeče ze dne 15. 1. 2014, č. j. MUH/46587/13/06, byl obviněný R. S. uznán vinným ze spáchání uvedeného přestupku, za který mu byla uložena pokuta ve výši 5.000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu šesti měsíců ode dne právní moci tohoto rozhodnutí, která nabyla dne 15. 1. 2014.

Městský úřad Hustopeče oznámením ze dne 28. 11. 2013, č. j. MUH/46568/13/306, zahájil řízení o přestupku také proti obviněnému L. M., který se měl dopustit přestupků podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 7 a § 125c odst. 1 písm. i) bodu 1, 3 zákona č. 361/2000 Sb., shora uvedeným skutkem spočívajícím v předjíždění vozidla v případě, kdy to bylo obecnou úpravou provozu na pozemních komunikacích zakázáno, následkem čehož došlo k dopravní nehodě, při níž neprodleně nezastavil vozidlo a neprokázal totožnost ostatním účastníkům nehody, včetně sdělení údajů o vozidle, které mělo účast na dopravní nehodě.

Věc obviněného z přestupku L. M. však Městský úřad Hustopeče přípisem ze dne 4. 2. 2014, č. j. MUH/4932/14/306, podle § 71 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 200/1990 Sb.“) postoupil se spisovým materiálem Okresnímu státnímu zastupitelství v Břeclavi na posouzení, zda se nejedná o trestný čin. Tento obviněný z přestupu totiž jako řidič osobního motorového vozidla Toyota Yaris po dopravní nehodě, kterou spoluzavinil, úmyslně z místa činu ujel, aniž by se přesvědčil, v jakém stavu se nachází osádka automobilu R. S., která se několikrát převrátila na střechu vozu a zůstala v polích. Uvedeným jednáním se tak obviněný z přestupku L. M. mohl podle městského úřadu dopustit pokusu trestného činu neposkytnutí pomoci řidičem dopravního prostředku podle § 21 odst. 1, § 151 trestního zákoníku.

Podnět na posouzení, zda jednání obviněného z přestupku L. M. naplňuje znaky skutkové podstaty trestného činu, či nikoli, obdrželo okresní státní zastupitelství dne 11. 2. 2014 a jeho vyřízení byla pověřena kárně obviněná. Ta však o něm ve věci vedené u Okresního státního zastupitelství v Břeclavi pod sp. zn. ZN 5114/2014 rozhodla až přípisem ze dne 2. 3. 2015, kterým městskému úřadu vrátila spisový materiál s tím, že v daném případě neshledala žádný důvod k zahájení úkonů trestního řízení pro přečin neposkytnutí pomoci řidičem dopravního prostředku podle § 151 trestního zákoníku. Tohoto trestného činu se totiž může dopustit jen řidič dopravního prostředku, který po dopravní nehodě, na níž měl účast, neposkytne osobě, která při nehodě utrpěla újmu na zdraví, potřebnou pomoc, ač tak může učinit bez nebezpečí pro sebe nebo jiného. V daném případě však nebylo vůbec prokázáno, že by při nehodě utrpěla nějaká osoba újmu na zdraví, neboť R. S. a jeho matka J. S. žádným způsobem nespecifikovali, zda jim bylo skutečně způsobeno nějaké zranění, a výslovně odmítli udělit souhlas s vyžádáním lékařských zpráv. Navíc nelze přehlédnout, že nehodu zavinili oba řidiči.

Následně Městský úřad Hustopeče rozhodnutím ze dne 18. 3. 2015, č. j. MUH/11610/15/306, které nabylo právní moci téhož dne, řízení o přestupku vedené proti L. M. podle § 76 odst. 1 písm. f) zákona č. 200/1990 Sb. zastavil, neboť odpovědnost za přestupek zanikla v důsledku uplynutí jednoho roku od jeho spáchání.

Dále Městský úřad Břeclav, odbor správních věcí a dopravy, obdržel dne 28. 3. 2014 od Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje, Územní odbor Břeclav, dopravní inspektorát, oznámení přestupku a přestupkový spis vedený pod č. j. KRPB-64701-7/PŘ-2014-060406-KAC. Policejní orgán podal oznámení přestupku na R. M., nar. X, pro podezření ze spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. a) bodu 1, písm. e)

bodů 1, písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. a přestupku podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů. Těchto přestupků se měl R. M. dopustit tím, že dne 11. 3. 2014 v 15.55 hodin poté, kdy ho jako řidiče osobního motorového vozidla zn. Škoda Favorit zastavila hlídka dopravního inspektorátu v obci Tvrdonice na ulici Růžová, nepředložil při kontrole platný řidičský průkaz, osvědčení o registraci vozidla ani platný doklad o pojištění odpovědnosti. Dále bylo zjištěno, že vozidlo nemá platnou technickou prohlídku, že bylo provozováno bez platné registrační značky a že osobě podezřelé ze spáchání přestupku byl uložen zákaz řízení motorových vozidel na dobu od 21. 8. 2012 do 21. 4. 2013 s tím, že po skončení tohoto trestu nepožádal o vrácení řidičského průkazu.

Následně Městský úřad Břeclav přípisem ze dne 8. 4. 2014, č. j. MUBR 21866/2014/HT, podle § 71 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb. postoupil věc i se spisovým materiálem k dalšímu opatření Okresnímu státnímu zastupitelství v Břeclavi s tím, že uvedeným skutkem mohl R. M. naplnit znaky přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 trestního zákoníku, neboť dne 11. 3. 2014 v 15.55 hodin, v obci Tvrdonice, ulice Růžová, řídil motorové vozidlo v době zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel, který mu byl uložen soudem na dobu od 26. 2. 2014 do 26. 2. 2016.

Podnět na posouzení, zda jednání podezřelého z přestupku R. M. naplňuje znaky skutkové podstaty trestného činu, či nikoliv, obdrželo okresní státní zastupitelství dne 9. 4. 2014 a jeho vyřízení byla pověřena kárně obviněná. Ta si však ve věci vedené u Okresního státního zastupitelství v Břeclavi pod sp. zn. ZN 5138/2014 pouze opatřila opis z evidence rejstříku trestů podezřelého, spis téhož státního zastupitelství vztahující se k jeho předchozí trestné činnosti a dále zmíněná soudní rozhodnutí o uložení trestu zákazu činnosti.

O podnětu městského úřadu kárně obviněná rozhodla až přípisem ze dne 2. 3. 2015. Jím policejnímu orgánu sdělila, že jednání R. M. je nutno považovat za přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, a proto nelze považovat za správný postup, kterým tato věc byla toliko oznámena jako přestupek. Podezřelý totiž dne 11. 3. 2014 řídil motorové vozidlo, ačkoliv mu rozsudkem Okresního soudu v Hodoníně ze dne 17. 12. 2013, č. j. 15 T 123/2013 - 54, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 26. 2. 2014, č. j. 5 To 39/2014 - 69, byl uložen mimo jiné trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 2 let. Jelikož tento rozsudek nabyl právní moci dne 26. 2. 2014, je zřejmé, že podezřelý trest zákazu činnosti v době řízení motorového vozidla vykonával. S ohledem na tato zjištění kárně obviněná policejnímu orgánu udělila pokyn, aby ve věci zahájil úkony trestního řízení a provedl navazující úkony. O těchto opatřeních současně kárně obviněná vyrozuměla městský úřad. Uvedená trestní věc byla skončena pravomocným trestním příkazem.

Konečně Městský úřad Hustopeče, odbor dopravy, obdržel dne 30. 4. 2014 od Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje, Územní odbor Břeclav, Obvodní oddělení policie Hustopeče oznámení přestupku a přestupkový spis vedený pod č. j. KRPB-99019-1/PŘ-2014-060412. Policejní orgán podal oznámení přestupku na J. D., nar. X, pro podezření ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e) bodu 2 zákona č. 361/2000 Sb. Tohoto přestupku se měl J. D. dopustit tím, že dne 16. 4. 2014 ve 22.10 hodin v obci Nikolčice řídil osobní motorové vozidlo zn. Škoda Octavia, ačkoliv odevzdal řidičský průkaz z důvodu dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče.

Následně Městský úřad Hustopeče přípisem ze dne 14. 5. 2014, č. j. MUH/17912/14/306, podle § 71 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb. postoupil věc

i se spisovým materiálem k posouzení Okresnímu státnímu zastupitelství v Břeclavi s tím, že doposud zjištěné skutečnosti nasvědčují spáchání trestného činu, neboť J. D. o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče jednoznačně věděl, což ostatně v místě kontroly ani nepopíral.

Podnět na posouzení, zda jednání podezřelého z přestupku J. D. naplňuje znaky skutkové podstaty trestného činu, či nikoliv, obdrželo okresní státní zastupitelství dne 16. 5. 2014 a jeho vyřízení byla pověřena kárně obviněná. Ta o něm ve věci vedené u Okresního státního zastupitelství v Břeclavi pod sp. zn. ZN 5153/2014 rozhodla až přípisem ze dne 2. 3. 2015. Jím policejnímu orgánu sdělila, že jednání J. D. je nutno považovat za přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, a proto nelze považovat za správný postup, kterým tato věc byla toliko oznámena jako přestupek. Podezřelému totiž sice bylo doručeno oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče fikcí podle § 24 odst. 1 správního řádu, nicméně na základě dalších důkazů vyplývajících ze spisového materiálu je zřejmé, že minimálně od 23. 12. 2013 věděl, že z uvedeného důvodu pozbyl řidičské oprávnění a že nemůže řídit motorové vozidlo. Tím byla naplněna i subjektivní stránka skutkové podstaty přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. S ohledem na tato zjištění kárně obviněná policejnímu orgánu udělila pokyn, aby ve věci zahájil úkony trestního řízení a provedl navazující úkony. O těchto opatřeních současně kárně obviněná vyrozuměla městský úřad. Uvedená trestní věc byla skončena pravomocným trestním příkazem.

Na průtahy při vyřizování shora uvedených podnětů na posouzení, zda je ve věci dáno podezření ze spáchání trestného činu či nikoliv, byla kárně obviněná upozorněna vedoucím státním zástupcem dne 30. 1. 2015 formou neformálního přípisu na sestavě vytištěné ze systému ISYZ. Všechny tyto podněty kárně obviněná vyřídila dne 2. 3. 2015 poté, co si od ní téhož dne vedoucí státní zástupce vyžádal předložení příslušných spisů k prověrce.

Všechna tato skutková zjištění vyplývají z kopií podstatných částí dozorových spisů Okresního státního zastupitelství v Břeclavi sp. zn. ZN 5114/2014, sp. zn. ZN 5138/2014 a sp. zn. ZN 5153/2014, jakož i z upozornění vedoucího státního zástupce ze dne 30. 1. 2015 a jeho pokynu ze dne 2. 3. 2015, z rozhodnutí o zastavení řízení o přestupku Městského úřadu Hustopeče, odboru dopravy, ze dne 18. 3. 2015, č. j. MUH/11610/15/306, a ze záznamů o zahájení úkonů trestního řízení ze dne 17. 3. 2015, č. j. KRPB-64701/TČ-2014-060406, a ze dne 17. 3. 2015, č. j. KRPB-99019/TČ-2014-060412. Skončení věcí vedených u okresního státního zastupitelství pod sp. zn. ZN 5138/2014 a sp. zn. 5153/2014 pravomocnými trestními příkazy potvrdil navrhovatel při jednání kárného senátu v závěrečné řeči.

Ve vyjádření ke kárnému návrhu a při výslechu před kárným senátem se kárně obviněná doznala k nečinnosti při vyřizování všech podnětů správních orgánů na posouzení, zda je ve věci dáno podezření ze spáchání trestného činu či nikoli. Na svou obhajobu uvedla, že společenská škodlivost průtahů ve věcech sp. zn. ZN 5138/2014 a sp. zn. ZN 5153/2014 není zřejmě žádná, neboť v době podání kárného návrhu v nich již byla soudem vydána pravomocná odsuzující rozhodnutí. Společenská škodlivost nejspíše nenastala ani u průtahu ve věci sp. zn. ZN 5114/2014, neboť obviněný z přestupku by zřejmě nemohl být v přestupkovém řízení uznán vinným pro nedostatek důkazů. Navrhovatel s ní probral jednu z těchto věcí s tím, že se následně dostanou k dalším a pak jí řekne, jakým způsobem bude průtahy řešit. K tomu však již nedošlo a o tom, že navrhovatel podal kárný návrh, se dozvěděla až ze zásilky od kárného senátu.

Dále kárně obviněná uvedla, že žádná z těchto věcí nebyla náročná a v podstatě ihned po jejich obdržení věděla, jak je posoudí. Na podání správních orgánů příslušných k projednání

přestupků nezapomněla, naopak jí bylo známo, že je musí vyřídit, byla z nich ve stresu a někdy si je vzala i domů, nicméně neustále musela vyřizovat důležitější agendu. Jako specialistka na trestné činy v dopravě totiž dostala ke zpracování velké množství složitých věcí, ve kterých navíc během krátké doby bylo souběžně vedeno mnoho zkrácených přípravných řízení a v nichž oproti jiným státním zástupcům měla dvojnásobně více známých pachatelů. Uznává, že toto zatížení bylo dáno její specializací a ostatní kolegové řeší zase jinou problematiku. Na vyřizování nápadu však bylo v rozhodném období na okresním státním zastupitelství málo státních zástupců. V době od 30. 1. 2015, kdy ji vedoucí státní zástupce upozornil na nečinnosti při vyřizování předmětných podání, byla nejprve v pracovní nepochopnosti a po návratu do práce musela přednostně vyřizovat početnou agendu zkráceného přípravného řízení, která se jí po dobu nepřítomnosti nahromadila. Na průtazích se ve značné míře podílela i přílišná pečlivost, se kterou se práci věnuje a kvůli níž ji nestíhá a dostává se tak do problémů.

Kárně obviněná si je však uvedených průtahů dobře vědoma, uznává je, velmi jich lituje a je přesvědčena, že se již nebudou opakovat. Stydí se, že jako státní zástupkyně s dlouholetou praxí stojí před kárným senátem.

Na základě shora uvedených důkazů tedy bylo spolehlivě zjištěno, že kárně obviněná byla nečinná při vyřizování jednotlivých podnětů na posouzení, zda je ve věci dáno podezření ze spáchání trestného činu či nikoliv, v období od 11. 2. 2014 do 2. 3. 2015, od 9. 4. 2014 do 2. 3. 2015 a od 16. 5. 2014 do 2. 3. 2015.

Tyto průtahy je z hlediska kárného práva hmotného nutné považovat za jednotlivé dílčí útoky pokračujícího kárného provinění, neboť se jich kárně obviněná dopustila v blízké časové souvislosti nečinnostmi při vyřizování tří podnětů správních orgánů příslušných k projednání přestupků, kterými zároveň porušila své povinnosti státní zástupkyně. K nutnosti posuzování zaviněných průtahů určitého stupně závažnosti v průběhu vymezeného období, k nimž došlo ve více věcech, jako jednoho skutku a jako jednoho kárného provinění dospěla i dosavadní judikatura kárných soudů (srov. kupř. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 20. 9. 2006, sp. zn. 1 Skno 8/2006, a rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2010, sp. zn. 13 Kss 2/2010, ze dne 9. 3. 2015, sp. zn. 12 Ksz 13/2014 a ze dne 13. 4. 2015, sp. zn. 12 Ksz 1/2014).

V trestním řádu ani v zákoně o státním zastupitelství není stanovena nejzazší lhůta, ve které by měl státní zástupce vyřídit podnět na posouzení, zda jednání obviněného z přestupku naplňuje všechny znaky skutkové podstaty trestného činu. Nicméně podle § 2 odst. 4 trestního řádu a § 2 odst. 2 zákona o státním zastupitelství musí státní zastupitelství projednávat trestní věci urychleně bez zbytečných průtahů a při výkonu své působnosti dbát na to, aby každý jeho postup byl rychlý. Navíc nutnost bezodkladného posouzení povahy deliktu státním zástupcem vyplývá i z existence prekluzivní roční lhůty počítané od spáchání přestupku, po jejímž marném uplynutí docházelo podle § 20 zákona č. 200/1990 Sb., ve znění účinném v rozhodné době, k zániku odpovědnosti za přestupek toliko s výjimkou doby vedení trestního řízení pro tentýž skutek. Z tohoto důvodu okresní státní zástupce v Břeclavi uložil svým podřízeným státním zástupcům povinnost vyřizovat podněty orgánů státní správy na posouzení, zda se ve věci jedná o přestupek, jiný správní delikt nebo trestný čin, bezodkladně s přihlédnutím k povaze a závažnosti věci, nejpozději však ve lhůtě do 14 dnů od jejich obdržení, kterou mohl vedoucí státní zástupce ze závažných důvodů prodloužit, jak vyplývá z čl. 5 odst. 2 písm. j) organizačního a aprobačního řádu Okresního státního zastupitelství v Břeclavi ze dne 1. 3. 2013, sp. zn. SPR 264/2013 a z čl. I odst. 5 organizačního opatření téhož státního zastupitelství č. 2/2013 ze dne 1. 3. 2013, sp. zn. SPR 262/2013.

Všechna tato ustanovení trestního řádu, zákona o státním zastupitelství i interních předpisů okresního státního zastupitelství kárně obviněná nepochybně porušila. Při vyřizování podnětů na posouzení, zda je ve věci dáno podezření ze spáchání trestného činu či nikoliv, totiž byla nečinná po dobu od téměř 10 měsíců do téměř 13 měsíců. Navíc kvůli jednomu z těchto průtahů došlo k zániku odpovědnosti za přestupek a řízení o něm tak muselo být zastaveno a v důsledku zbývajících dvou průtahů byla trestní řízení bezdůvodně zahájena s takřka ročním zpožděním. S ohledem na značnou délku průtahů a jejich následky, kterých si navíc kárně obviněná jako specialistka na trestnou činnost v dopravě musela být při velmi dlouhém otálení s vyřizováním jednotlivých podnětů nepochybně dobře vědoma, tak není možné souhlasit s jejím tvrzením, že nečinnosti uvedené v kárném návrhu takřka nejsou společensky škodlivé. Naopak, závažnost všech tří průtahů při vyřizování podnětů správních orgánů příslušných k projednání přestupku je z uvedených důvodů zcela zřejmá a dosahuje intenzity kárného provinění.

Nečinnosti při vyřizování podnětů, zda je ve věci dáno podezření ze spáchání trestného činu či nikoliv, které jsou uvedeny ve skutkové větě tohoto rozhodnutí kárného senátu, tedy tvoří dílčí útoky jednoho skutku, jímž kárně obviněná zaviněně porušila své povinnosti při výkonu funkce státní zástupkyně odpovědně plnit své úkoly a postupovat odborně, svědomitě a bez zbytečných průtahů, které jsou stanoveny v § 24 odst. 1 zákona o státním zastupitelství. Kárně obviněná tímto zaviněným jednáním ohrozila rovněž důvěru v odbornost postupu státního zastupitelství, neboť ta mohla být v očích odborné i laické veřejnosti, zejména policejních a správních orgánů příslušných k řešení dopravních deliktů, snížena neodůvodněnými a značnými průtahy při vyřizování podnětů na posouzení, zda je ve věci dáno podezření ze spáchání trestného činu či nikoliv. V daném případě se přitom jednalo o zavinění ve formě nepřímého úmyslu, kdy kárně obviněná věděla, že svým jednáním může způsobit porušení nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem a pro případ, že je způsobí, byla s tím srozuměna. Svých průtahů při vyřizování uvedených podnětů si totiž byla podle svého tvrzení dobře vědoma a potřebné úkony neustále odkládala na pozdější dobu. Musela být proto srozuměna s tím, že se dopouští průtahů, porušuje tak své povinnosti státní zástupkyně a ohrožuje důvěru v odbornost postupu státního zastupitelství.

Je proto možné konstatovat, že kárně obviněná uvedeným jednáním naplnila všechny znaky skutkové podstaty kárného provinění podle § 28 zákona o státním zastupitelství.

Při úvaze o druhu a výměře kárného opatření kárný senát přihlédl k závažnosti kárného provinění a k osobě kárně obviněné.

Na jednu stranu tedy kárný senát musel vzít úvahu, že uvedená dlouhá nečinnost kárně obviněné mohla negativně ovlivnit pověst a autoritu Okresního státního zastupitelství v Břeclavi v očích policejních a správních orgánů, které se v obvodu jeho působnosti zabývají trestnými činy či přestupky v dopravě a jež musejí svou agendu rovněž vykonávat urychleně a bez zbytečných průtahů. Především však posuzované nečinnosti měly za následek ve dvou případech bezdůvodné zahájení trestního stíhání a potrestání pachatelů s téměř ročním zpožděním a v jednom případě dokonce nemožnost postihu za přestupek. Nelze se přitom ztotožnit s obhajobou kárně obviněné, že by obviněný z přestupku stejně nebyl v přestupkovém řízení uznán vinným pro nedostatek důkazů. Proti L. M. bylo totiž vedeno řízení rovněž o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 7 zákona č. 361/2000 Sb., jehož se měl dopustit skutkem spočívajícím v předjíždění vozidla v případě, kdy to bylo obecnou úpravou provozu na pozemních komunikacích zakázáno, následkem čehož došlo k dopravní nehodě. Jelikož dopravní nehoda prokazatelně nastala, její účastník R. S. byl za spáchání stejného přestupku uznán vinným a potrestán pravomocným rozhodnutím správního orgánu a ve své výpovědi uvedl, že k nehodě došlo po najíždění do levého jízdního pruhu vozidlem zn. Toyota Yaris, jejímž řidičem byl podle

zjištění policejního orgánu L. M., lze důvodně předpokládat, že stejným výsledkem by skončilo i přestupkové řízení vedené vůči němu. V důsledku pochybení kárně obviněné však již tento pravděpodobně druhý spoluviničník dopravní nehody nemohl být za přestupek postižen, ačkoliv při ní neutrpěl žádnou újmu oproti R. S., jehož vozidlo havarovalo. Uvedené podněty správních orgánů na posouzení, zda je ve věci dáno podezření ze spáchání trestného činu či nikoli, přitom mohla kárně obviněná i přes své značné pracovní zatížení snadno a rychle vyřídit, o čemž svědčí skutečnost, že tak nakonec učinila najednou ve stejný den, kdy si od ní vedoucí státní zástupce vyžádal předložení spisů za účelem provedení prověrky.

Dále nelze zcela pominout ani výtku ze dne 23. 1. 2013, sp. zn. SPR 124/2013, která byla kárně obviněné uložena podle § 30 odst. 3 zákona o státním zastupitelství taktéž za průtahy při vyřizování věcí, které jí byly přiděleny ke zpracování.

Na straně druhé však musel kárné senát přihlídnout k doznání kárně obviněné, k její upřímné lítosti zmíněné již ve vyjádření ke kárnému návrhu a projevené i při jednání před kárným senátem, k její sebereflexi, k její součinnosti při objasňování kárného provinění a k její dosavadní kárné bezúhonnosti.

Dále kárný senát vzal v úvahu osobní spis kárně obviněné a její velmi pozitivní pracovní hodnocení. Z nich vyplývá, že kárně obviněná vykonává funkci prokurátorky a státní zástupkyně již po dobu 33 let. U Okresního státního zastupitelství v Břeclavi působí zejména jako vynikající specialistka na trestnou činnost v dopravě a trestné činy spáchané v souvislosti s požáry, výbuchy, jinými haváriemi a živelnými pohromami. Jedná se o velmi zkušenou, odborně zdatnou, teoretickými znalostmi vybavenou a pečlivou státní zástupkyni. Díky svým bohatým znalostem a zkušenostem dosahuje vysoké míry úspěšnosti v řízení před soudem i při podávání opravných prostředků. Přidělené věci zpracovává pečlivě a na vysoké profesionální úrovni. Svě zkušenosti předává také policistům a úředníkům státní správy na školeních, poradách a seminářích, na nichž přednáší. Získané znalosti si soustavně prohlubuje účastí na školeních a studiem odborné literatury.

Toto kladné hodnocení osoby kárně obviněné zopakoval navrhovatel rovněž při jednání kárného senátu, kde navíc zdůraznil, že se jedná po odborné stránce o nejlepší státní zástupkyni Okresního státního zastupitelství v Břeclavi. Dále navrhovatel uvedl, že v letech 2014 až 2015 mělo toto státní zastupitelství třetinový podstav a že tak zatíženost státních zástupců byla velká, byť kárně obviněná po celou tuto dobu nedostala jediný spis mimo svou specializaci. Především však navrhovatel zdůraznil, že po podání kárného návrhu došlo u kárně obviněné k značnému zlepšení a že již všechny věci vyřizuje včas a po odborné stránce stále perfektně. Proto je podle jeho názoru možné na kárně obviněnou působit výrazně mírnějším kárným opatřením než snížením platu o 15 % na dobu 5 měsíců, jehož uložení navrhl v kárném návrhu.

Vzhledem k značnému množství skutečností svědčících ve prospěch kárně obviněné a k jejímu výraznému zlepšení z hlediska rychlosti zpracování přidělených věcí, k němuž došlo od podání kárného návrhu, má kárný senát za to, že k nápravě jejích nedostatků při včasné plnění úkolů státní zástupkyně postačilo již samotné vedení kárného řízení a není zapotřebí přistoupit k jejímu finančnímu postihu. Takový postup by ostatně nebyl namístě, neboť kárně obviněná je vynikající státní zástupkyně a k průtahům při vyřizování agendy u ní v minulosti docházelo jen v důsledku její přílišné pečlivosti. Z jejího jednání po podání kárného návrhu je však zřejmé, že se ze svých pochybení poučila a již se jí podařilo skloubit vysokou kvalitu práce s požadavkem na vyřizování věcí v přiměřené lhůtě. Za této situace mohl kárný senát i při vědomí následků nečinností zjištěných v této kárné věci přistoupit k uložení nejmírnějšího kárného opatření, kterým je podle § 30 odst. 1 písm. a) zákona o státním zastupitelství důtka,

a to i s přihlédnutím k výměrám kárných opatření snížení platu uložených státním zástupcům v dříve rozhodnutých kárných věcech za závažnější a početnější průtahy při vyřizování jejich agendy (srov. rozhodnutí ze dne 9. 3. 2015, sp. zn. 12 Ksz 13/2014, a ze dne 13. 4. 2015, sp. zn. 12 Ksz 1/2014).

S ohledem na všechno, co bylo uvedeno k jednání kárně obviněné státní zástupkyně, pro které bylo vedeno toto kárné řízení, Nejvyšší správní soud jako soud kárný podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, uznal kárně obviněnou vinnou kárným proviněním podle § 28 zákona o státním zastupitelství, jehož se dopustila skutkem popsáním ve výroku tohoto rozhodnutí. Za toto kárné provinění uložil kárně obviněné podle § 30 odst. 1 písm. a) zákona o státním zastupitelství kárné opatření důtku.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 12. října 2015

JUDr. Jiří Palla
předseda kárného senátu
ve věcech státních zástupců